

РЕШЕНИЕ

№ 3543

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3309** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], седалище и адрес на управление: [населено място], район С., [улица], представлявано от изпълнителния директор И. Ш., чрез адв. М. С. – Ч. от САК, против решение от 19.01.2022 г., постановено по НАХД № 11837/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 2147/21.07.2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДА „Д.“), с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 60, ал. 2 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), за извършено нарушение на чл. 4, ал. 2 с.з.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди се, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, в частност чл. 34, ал. 1 ЗАНН, тъй като АУАН бил съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя. Неправилно съдът не бил приложил и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като нарушението се явявало маловажно, с оглед на факта, че закъснението е едва 8

дни. Иска се отмяна на съдебното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – председателят на ДА „Д.“, чрез юрк. Д., в писмен отговор на касационната жалба и в съдебно заседание оспорва жалбата и излага доводи за нейната неоснователност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, в настоящия IX-ти касационен състав, намира, че жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови обжалвания правен резултат, СРС е приел за установено следното:

На 23.02.2021 г. [фирма] е подало справка – декларация по чл. 4, ал. 2 до ДА „Д.“, коригирана съответно на 06.04.2021 г. и на 16.04.2021г. С цел коректното определяне на нивата на запасите за извънредни ситуации е била извършена проверка от служители на ТД ДР – [населено място], в хода на която е предоставен опис на документи, удостоверяващи вътрешнообщностни пристигания (В.) през предходната календарна година – 2020г., и коригираща справка – декларация по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. От представените документи е установено начално салдо - 30.340 т. Констатирани са извършени доставки на смазочни масла, в т.ч. базови масла от 28.034 т. След реализирано количество от 25.369 т. е установено крайно салдо към 31.12.2020 г. - 32.005 т. Резултатите от проверката са обективирани в констативен протокол № ГМ-23/15.04.2021 г., връчен и подписан от изпълнителния директор на дружеството на 27.04.2021 г.

На основание Заповед № РД-10-126/14.05.2021 г. на председателя на ДА „Д.“ е била извършена проверка за изпълнението на задължението по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. Проверката е извършена по документи, като след направена справка в автоматизираната информационна система на държавната агенция е констатирано, че от дружеството е подадена справка-декларация по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН на 22.02.2021 г., която е изпратена по куриер и е била доставена в ДА „Д.“ на 23.02.2021 г. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол № 1590/14.05.2021 г.

След покана, връчена на дружеството на 27.05.2021 г., на същата е съставен АУАН № 2147 за нарушение на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу АУАН, вследствие на което е издадено обжалваното НП № 2147/21.07.2021г., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 60, ал. 2 ЗЗНН за нарушение на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. За да обоснове решаващ извод за законосъобразност на НП, първостепенният съд е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на процесното НП са спазени изискванията на ЗАНН, актовете са издадени в изискуемата от закона форма и при спазване на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Съдът не е възприел възражението за нарушение на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, считайки, че едва в резултат на контролната проверката и след съставяне на констативен протокол № ГМ-23/15.04.2021г. е установено, че [фирма] е осъществило В. на смазочни масла, в т.ч. базови масла през предходната календарна 2020 година, респ. че е задължено лице по смисъла на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН, при което е следвало да подаде справка-декларация със съдържанието и в срока по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. – в случая до 15.02.2021г.

С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства (свидетелските показания на актосъставителя М. Ф.) съдът е приел за безспорно установено осъществяването на състава на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Съобразявайки регламентирания в чл. 4, ал. 2 ЗЗНН срок за деклариране, СРС е потвърдил констатацията в НП, че [фирма] е подало изискуемата справка-декларация на 23.02.2021г., т.е. извън законоустановения срок, който е до 15.02.2021г. Отчел е, че отговорността на дружеството е обективна и безвиновна. Отхвърлил е доводите за маловажност на нарушението, приемайки, че информацията по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН е от изключителна важност за точното и коректно определяне нивата на запасите за извънредни ситуации на национално ниво, което е относимо към националната сигурност. Констатирал е, че наложената на дружеството имуществена санкция е в абсолютно установения в чл. 60, ал. 2 ЗЗНН размер от 2000 лева, вследствие на което е потвърдил обжалваното НП.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е обосновал правилен и съответен на доказателствата по делото извод за законосъобразност на НП.

Касационните доводи се покриват с релевираните пред първоинстанционния съд възражения за неспазване на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН за съставяне на АУАН.

Същите са неоснователни.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН регламентира задължение на всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, регистрирани като търговци, както и техните клонове, които през предходната календарна година са извършвали на територията на страната дейности по внос и/или вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ №1099/2008 и на тежки горива, както и дейности по производство и възлагане на производство на нефтопродукти по чл. 2 ал. 1 и на тежки горива, изготвят и представят в Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информацията по т. 1 – 6.

Не е спорно, че [фирма] е осъществило В. на смазочни масла, в т.ч. базови масла през календарната 2020 година, вследствие на което е субект на задължението за деклариране по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. Дружеството е подало справка-декларация по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН на 23.02.2021 г., вместо до 15.02.2021 г. Извършени са били две проверки – извънпланова на основание чл. 24, ал. 2 от Наредба № 1 от 28.07.2014 г. за проверките, извършвани от Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (несъответствие между данните в представените от тях справки-декларации по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН и информацията, представена в агенцията по реда на чл. 4 ЗЗНН) и планова на основание чл. 8, ал. 1 от същата наредба.

Двете проверки са приключили с констативни протоколи - № ГМ-23/15.04.2021 г. (със заключение, че за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. дружеството е извършвало В. на смазочни масла, в т.ч. базови масла 28.034 т.) и № 1590/14.04.2021 г. (с констатация в раздел II, № по ред 40, че дружеството е подало справка-декларация след законоустановения срок).

АУАН е издаден на 27.05.2021 г.

Противоречието в тезите на страните е относно моментът, от който следва да се приеме, че е открит нарушителят, който въпрос е релевантен към преценката за спазването на тримесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

В противоречие с обосноваването от касатора теза настоящата инстанция намира, че релевантна за началото на срока по чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН е първата дата, на която в ДА „Д.“ е била налична необходимата информация за индивидуализация на нарушението. В случая това е датата на извършената извънпланова проверка, резултатите от която са обективирани в констативен протокол № ГМ-23/15.04.2021 г. Именно на тази дата контролните органи от администрацията на ответника са установили, че касаторът е осъществил В. на продукти от посочените в чл. 4, ал. 2 ЗЗНН. Обратното не следва от датата на подаване на декларацията по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН, т.к. към тази дата нарушителят не е бил известен на административнонаказващия орган, както правилно е приел и първоинстанционният съд. Ето защо, доколкото АУАН е съставен на 27.05.2021 г., следва да се приеме, че същият е издаден в рамките на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Посоченото е в съгласие с мотивите към Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. по т. д. № 3/2019 г., ОСС на ВАС I и II колегия, съгласно които административнонаказателното преследване се изключва по давност, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, а не от момента, в който е съществувала възможност той да бъде открит, или пък от момента, в който горестоящ в йерархията на администрацията орган е счел, че е налице осъществено нарушение от точно определен нарушител. Застъпено е разбирането, че по смисъла на чл. 34, ал. 1 ЗАНН откриване на нарушителя значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на юридическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, а не съществуването на възможност това да бъде сторено или фактическото намиране на лицето или осъществяването на контакт между нарушителя и актосъставителя (съответно административнонаказващия орган) или произнасянето на горестоящ или контролен орган, дали е осъществен състав на административно нарушение и кой е правният субект, отговорен за деянието.

Тълкувателно приложимата съдебна практика, пренесена в конкретиката на правния спор, обосновава извод, че в случая релевантната за срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН дата е тази на съставения констативен протокол – 15.04.2021 г., с който е завършила проверката по документи с оглед коректното определяне на нивата на запасите за извънредни ситуации.

Неоснователно е възражението за маловажност на извършеното нарушение. Законът за запасите от нефт и нефтопродукти (чл. 1, ал. 1) регламентира обществените отношения, свързани със създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти и целеви запаси от нефтопродукти, както и въвежда необходимите процедури за преодоляването на евентуален сериозен недостиг. Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗНН запасите по ал. 1 имат за цел да осигурят снабдяването с течни горива в случаите на затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти в страната, в другите държави - членки на Европейския съюз, и/или съгласно влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси. С оглед охранявания обществен интерес и обществените отношения, обект на правна регламентация по този закон, макар и формално,

процесното нарушение не може да бъде определено като маловажно. Освен характера на охраняваните обществени отношения, конкретното нарушение в случая не се отличава от останалите нарушения от този вид. Обществената опасност не е по-малка от типичните случаи на тези нарушения, като интензитетът, с който се засягат тези обществени отношения, чрез застрашаването им, е достатъчен, за да обуслови ангажирането на административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Наред с това, следва да се посочи, че санкционната норма на чл. 60, ал. 2 ЗЗНН предвижда абсолютен размер на имуществената санкция, който е съобразен от административнонаказващия орган. Не е предвидена възможност за нейното намаляване, още повече преценка за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН.

Изложеното сочи липса на касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК, поради което проверяването съдебно решение като правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за разноси, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на ДА „Д.“ следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 (осемдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.01.2022 г., постановено по НАХД № 11837/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав.

ОСЪЖДА М.“ ЕАД, седалище и адрес на управление: [населено място], район С., [улица], представлявано от изпълнителния директор И. Ш., да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.